

I'm not going to make up anything, only tell the truth. Well, Mr. Dat has some hope, too — not very much but at least some — sure — hope — not only because he is Diem's teacher but also because when he grew up she would marry Uncle Dat. So Diem has been bound by that childhood promise, but if she even wished to break that promise it would be hard... is that right, Diem?

Diem blushed as hearing Tuýt reveal her secret. She wanted to slap her, but dared not. Khai looked at her intensely and asked:

— Is that right, Diem?

Diem stammered: — How could you listen to such a childlike tale?

— But is it true that when you were a child you promised him?

In truth Diem still felt ashamed about the marriage promise made when she was seven, when pressed this way she burst out:

— True or not, how could I remember?

As soon as she had spoken, she was ashamed because she knew she had told a lie; she did remember that old promise. With increased anger she turned to Tuýt and cursed her:

— Really I give up! It isn't anything at all and yet you play it up! Tuýt retorted.

— I think the story is something. Isn't that so Khai?

Khai did't reply. He looked much more annoyed. Just then the car reached Diem's home...

(Continued)

Tuyết giả gù:

— Khi ông bà Tuyết bịa mà là nỗi thất... Thế này nỗi... Sẽ đi đâu Đát cùi cõi, không có tiền... Ông bà Tuyết, dù nhung cũng khó... khung, phải chi vì ông Đát là thày dạy của chì Diem mà nhất là vì hồi chí Diem còn là đứa con nít lén 7 tuổi, chí Diem có larks hót vui ông Đát rắng: «nhón lèn chàu, Diem lèn chàu».

Đát, Chàu nên chí Diem bị ràng buộc bởi lòn hùa thườn con

nít và chí em cởi được «lời thề» cũng cảm mến! Cố gắng không chí Diem.

Nghĩ Tuýt nói huyễn tột cả những chuyện thầm kín của mìn. Dành hơi một mìn, hòn tui cho Tuýt một cái mà không khinh, còn Khai thì chàm chàm chàm chàm... Diem hỏi:

— Càng dùn như vậy không em?

Điểm ấp úng:

— Chuyện con nít, anh nghe làm gì?

— Nhưng có thà là hồn hồn, Diem dà hùa với ông ta như vậy không?

Thực thí Diem vẫn theo câu chuyện hùa hòn «nâm lèn bầy» nên hồn hồn, Diem phai câu:

— Thay khòng, em lèn sào mò nhò được!

Nói Diem cầm thay nguyễn và chí nút áo của mình

vì Diem «nhò» khòng phải khòng nhớ! Diem lại càng hực

tức quay sang mắng Tuýt: Chuyện khòng vào đầu mà may

cứng đón ra kè!

Tuyết cùi cõi:

— Em tưốn chuyện như vậy cúng «rè đầu» chí đầu phai

«khang đầu». Chí khòng phai emn khai?

Khai khòng rìa loi. Gương mặt Khai thêm nặng. Vừa lúc

đó xe dài nhà Diem...

(Còn nữa)

— Je n'aurais rien à dire le siècle venir. Voilà du quoi il se passe. Mais Diem a donc un espoir, pas très grand certes, mais assez fondé quand même, ce n'est pas du tout parce qu'il est le professeur de Diem : on fait c'est parce qu'il a «l'âge de sept ans», Diem a promis solennellement de se marier avec «l'oncle» Diem quand elle serait grande. Elle se sent donc liée par cette promesse, et même si elle arrivait à être épouse, elle continurait à penser sur elle, et c'est pas vrai. Diem?

Diem aussi parlé en français. Tuýt révéler son secret; elle aussi quan quan là để nói, mais elle n'os pas. Khai, lui, registrer Diem avec instance:

— «Ex-ecr exact, Diem?»

— «C'est n'qu une histoire d'enfant! A quoi bon y prêter attention!»

— «Mais eul-vrai que dans votre enfance vous avez fait une telle promesse?»

En fait Diem encore un peu honteuse d'avoir fait cette promesse de mariage à l'âge de sept ans; mais à la fin, pressée de questions, elle devint hargneuse:

— «Vrai ou pas, comment pourrais je m'en souvenir?»

Tout de suite après ces mots, elle regretté d'avoir menti, car elle s'en souvenait très bien. Elle n'en fut que plus irritée contre sa sœur:

— «Ce commence à bien faire! Ce sont des histoires qui ne viennent pas debout, et il faut encore que tu les ramènes sur

le sujet! Tuýt fut piquée au vif:

— «Moi, je pense que ces histoires se tiennent très bien. Elles ne sont pas toutes idiotes, vous ne croirez pas, Khai?»

Khai ne répondit pas; son visage s'assombrit de plus en plus. Il arrête la voiture juste en face de la maison...

(A SUIVRE)

VUNG LINH HON

Linh hồn trong tình yêu

Suru tam cua RAN-DUC-LAI

Lúc này Ban mới chỉ rằng, người ta chỉ bắt đắc kỷ từ nay thành thang ván hòn và quỷ ác. Ban

chưa phải là linh hồn mà là quỷ ác

nhưng là linh hồn của linh hồn

không phải là linh hồn của linh hồn

